JURNAL DE PE FRONT

ESCADRILA ALBĂ

Sburătoarele salvând răniţii prin nori de fum şi proectile duşmane. — Omul meteor. — Cea dintâi misiune, prima biruinţă

(Reportaj de război)

de GEORGE ACSINTEANU
corespondent de război P. P.

RĂZBOIUL FULGER

Cu acest nume va fi trecută, în filele istoriei, bătălia de astăzi, ce se desfăşoară vertiginos în valuri de foc şi fier aprins, pentru stârpirea colosului bolşevic, duşmanul de moarte al civilizaţiei şi credinţei creştine.

In vehicule motorizate, tankuri blindate, avioane, nave şi submarine, omul a devenit meteor.

Se asvârlă în lupte cu puterea trăznetului, cu repeziciunea fulgerului.

Fiinţa lui, ţela dorobanţul al cărui eroism din trecut a intrat în legendă şi până la stăpânul de azi al văzduhului sau al fundurilor de mări şi oceane, s'a schimbat parcă, după conformaţia technică a maşinei cu care luptă.

Atacă năvalnic grenadierul ca şi tankistul; artileristul ca şi tunarul giganticilor crucişetoare, dorobanţul ca şi navigantul din submarine; cavaleristul ca şi aviatorul. Deaceea şi asistenţa lor, atunci când sunt loviţi de adversari, se impune a fi tot atât de rapidă.

In reportajele noastre depe front, vom înfăţişa de data aceasta, munca şi lupta celor cari se străduesc să salvgardeze cu cea mai desăvârşită repeziciune viaţa eroilor căzuţi.

Vom reda faptele văzute sau verificate de noi, cu perfectă obiectivitate, pentrucă pe front toţi cei cari muncesc şi luptă jertfindu-se, sunt vrednici de a fi pomeniţi, dela cel mai umil brancardier şi până la comandantul de geniu.

SBURĂTOARELE

Pe aerodromul depe zonă, un platou vast înconjurat de văi şi colnice, străjuit de arbori verzi, am ajuns când soarele se ridicase de trei suliţi deasupra stejarilor.

In misiunea ce mi s'a încredinţat am avut prilejul de a însoţi pe d. col. dr. Ion Dobreanu, şeful serviciului sanitar al aeronauticei, un om, un medic şi un ostaş în înaltul înţeles al cuvântului.

In tot timpul drumului (am parcurs zi şi noapte, sute de kilometri pe şosele şi drumuri de ţară cu viteza maximă a automobilului) n'am observat pe chipul bronzat al acestui ofiţer superior o cută de oboseală; în ochii lui plini de lumină, nici o umbră de nemulţumire. Necontenit bine dispus şi binevoitor.

Am cunoscut încăodată străfundurile sufleteşti ale moldoveanului: D-l Col. Ion Dobreanu este fiul satului Vulturul depe plaiurile Moldovei.

Aerodromul însorit pulsa de activitatea aviatorilor cari se antrenau pentru front. Personalul navigant, tehnic şi sanitar al escadrilei albe se afla la datorie. In faţa unui mic pavilion de beton, pe chaiselong-uri, privind scrutătoare zările, cele patru aviatoare ale echipajului şi micuţa infirmieră, aşteptau nerăbdătoare ordinele telegrafice pentru a-şi lua sborul spre câmpul de bătaie de unde transportă răniţii cu albele lor avionete.

Comandantul, un căpitan aviator, lucra în birou iar adjutantul şi cei doi maeştri trebăluiau prin hangare.

Venirea d-lui colonel n'a surprins pe nimeni. Se aşteaptau la astfel de inspecţii. Când nu te gândeşti, medicul şef al aeronauticii se află, azi la un capăt al ţării, mâine la celălalt.

N'au trecut cinci minute dela sosirea noastră, că ambulanţa sanitară a şi adus doi răniţi. Cele patru aviatoare s'au sculat repede şi s'au îndreptat spre hangare. Una era mai grăbită de cât alta.

Ajunse lângă aparate, aşteptau cuvântul comandantului şi sunt sigur că toate ţineau pumnii strânşi, lângă manşe, să primească ordin de decolare. Fiecare se ruga în gând să fie ea aleasă. Când a sosit şefu,... decepţie. D. căpitan aviator Ion Panaitescu le-a rugat cu un ton fratern:

— Astăzi, lăsaţi-mă pe mine.

Sburătoarele ar fi vrut să riposteze.

Se întrezărea limpede în ochii lor, în luminile cărora se lăsase o umbră de părere de rău că nu sunt nemulţumite. Dar cuvântul comandantului era „ordin", cu toate că el nu ştia să ordone, ci numai să roage.

S'au întors cuminţi la locurile lor de aşteptare. Se resemnaseră. Cea mai bronzată de soare, cu părul negru şi ochii mari n'a putut să rabde până ce n'a făcut o remarcă:

— Văd că şeful vrea cu orice preţ să fim astăzi şomeure...

O zi dacă nu sboară aceste fete ale văzduhului se simt ca şi când n'ar avea nici un rost. Războiul le-a prefăcut fiinţa întreagă, sufletele. Toate s'au întrolat voluntare şi nici una dintre ele n'are mai puţin de patruzeci de ore de sbor dela începutul războiului, cu multe şi dramatice peripeţii în bătaia gloanţelor, a tunurilor şi a bombelor. Poate că tocmai de aceia nu mai au nimic din cochetăria, frivolitatea şi capriciile femeei. Pe pământ sunt foarte bune camarade, iar în văzduh, atente sburătoare şi surori de mângâiere. In ochii lor, răniţii citesc o milă care nu-i supără, o dragoste de soră, care le alină durerea.

Aviatoarea Virginia Duţescu

SALVÂND RĂNIŢII PRINTRE NOURII DE FUM ŞI PROECTILE DUŞMANE

Cea dintâi misiune pe front a sburătoarelor noastre a fost şi prima biruinţă a aviaţiei sanitare, în acest război.

După înverşunatele lupte dela Basarabeasca şi Ţiganca, escadrila sanitară a primit ordin telegrafic să se deplaseze pe front pentru a evacua răniţii. In dimineaţa aceea, cerul era încrunt. Plouase toată noaptea. Aviatoarele au decolat totuşi, luându-şi sborul cu micile lor avionete spre Basarabeasca, iar avionul cel mare, un bimotor cu douăsprezece locuri, spre Hânceşti; numai acolo avea teren bun de aterizare.

Drumul până la locul ce nu era încă curăţat de bandele răsleţe ale bolşevicilor l-au făcut, trecând prin multe pericole. In afară de timpul neprielnic pentru astfel de aparate, din când în când câte un proectil duşman le şuera ameninţător pe lângă aripi. Nici una însă, nu se gândea să se întoarcă. Fiecare, înainte, tot înainte.

Au ajuns biruitoare la locul unde aveau să-şi îndeplinească misiunea şi unde s'au deslănţuit cele mai grozave lupte. Au aterizat liniştite şi au luat repede şase răniţi pe care i-au dus, în sbor lin, la Hânceşti. Aci, răniţii au fost îmbarcaţi în avionul cel mare care îţi face impresia unui salon de spital. Cele patru sburătoare s'au înapoiat pe front, au ridicat un nou lot de eroi căzuţi şi iarăşi s'au înfrăţit cu nourii.

Fiarele bolşevice din ascunzişuri, deşi au văzut că cele patru avioane sunt sanitare, au pornit totuşi asupra lor cu o rafală de mitralieră. Sburătoarele au pus motorele în plin şi şi-au luat viteza maximă. Nici un glonte n'a putut lovi păsările albe ce purtau, în lumina soarelui eşit dintre nouri, semnul credinţei şi caritătii creştine.

Mica escadrilă a avioanelor sanitare pilotate de Nadia Russo, Virginia Thomas, Mariana Drăgescu şi Virginia Duţescu a evacuat neatinsă răniţii dela Basarabeasca şi Hânceşti.

Tot cu aceste aparate au fost aduşi la Spitalele din Capitală şi aviatorii Tiberiu Stătescu, George Moţoi, Dinu N. Gheorghe şi Robu Mihai despre care am vorbit în reportajul nostru trecut.

SOCIALE MUNCITOREŞTI

SĂPTĂMÂNA SOCIALĂ

Activitatea ministerului muncii şi a comisiunilor sale

Lucrez de-o săptămână într'o comisiune a Ministerului Muncii şi lucrez cu plăcere pentrucă mă paisonează problemele şi găsesc la unii oameni, înţelegere.

Deşi am avut droaie de comisiuni, — de obiceiu comisiunile omoară iniţiativele — şi le-am considerat totdeauna prilej de inutilă vorbărie, am impresia că de data aceasta s'a nimerit să fie altfel.

Cunoscători ai problemelor şi realităţilor, cei care compun această comisiune, vor să rupă cu trecutul, şi-au impus o metodă de lucru demnă de reţinut.

N'are nimeni dreptul să vorbească prea mult şi toţi sunt ţinuţi să facă propuneri practice.

Prezidentul acestei comisiuni, este medic, vorbeşte puţin, pricepe repede, pune diagnosticul şi caută remediul.

La fel toţi ceilalţi membri. Vin cu problemele studiate, şi cad cu uşurinţă de acord.

Se pun pentru ministerul Muncii, acum în clipa reorganizării lui clipă care coincide cu schimbarea atâtor concepţii, nu numai probleme de politică socială, dar şi probleme de fundamental interes naţional.

MUNCA ROMÂNEASCĂ se cere reaşezată în drepturile ei firesti, înălţată în noua concepţie de viaţă.

SOCIALUL de asemeni, înălţat deasupra POLITICULUI, deasupra ECONOMICULUI sau după cea mai nouă concepţie, într'un strâns spirit de conlucrare unul cu altul.

A fost pentru mine o adevărată plăcere să aud în această comisiune, economişti pledând pentru social, şi sociologi convinşi de importanţa economicului. Iată de ce cred că din această contopire a concepţiilor, din această înţelegere a realităţilor, se va aşterne pe cale de luminos adevăr, concepţia diriguitoare a viitorului.

Pentru ministerul muncii care îşi caută în clipa de faţă răgaşul normalei sale aşezări, fără preţiozitate şi ascultând toate sugestiile, s'a reuşit credem, să se găsească formula după care, ministerul acesta, îndelung nesocotit, să-şi recapete importanţa pe care-o merită.

Problemele sociale, vor fi de acum înainte în noul Stat naţional, problemele de căpetenie ale întregei lui aşezări şi ministerului muncii îi revine sarcina rezlovării acestor probleme.

Să începă cu răbdare studiul lor, dar mai ales, să nu-l impresioneze nicio influenţă streină. Nu e nimic nou sub soare, avem putinţa să ţinem seama de experienţa altora, să imităm însă numai ceeace se poate adopta sepcificului nostru românesc.

Avem prietene, ţările în care socialul a triumfat. Să le examinăm instituţiile şi să realizăm la noi, numai ceiace se poate adopta. Am mai făcut greşeala adaptării unor legiuiri sireine şi ne-am trezit, într'o ţară agricolă, cu 70% din populaţie muncitori agricoli, cu o extrem de bogată legislaţie muncitorească, dar toată pentru cei 10%, muncitori industriali.

A venit vremea să ne ocupăm de muncitorul agricol, cel puţin în aceiaşi măsură în care ne-am ocupat de muncitorul industrial. Iată noua problemă şi cea mai de căpetenie dintre toate problemele de actualitate ale ministerului muncii.

Este vastă, şi legată de mari dificultăţi — se confundă cu problema populaţiei noastre — ea deschide însă pentru ministerul muncii, perspectivele unei imense activităţi.

Vom găsi deci, în legislaţia ţărilor amice — pe care nu vom face greşala s'o traducem şi s'o adoptăm tale quale — puncte de contact, vom găsi realizări impresionante, dar vom imita numai pe cele care sunt mai aproape de înţelegerea şi de sufletul românului.

Să nu fie nimeni îngrijat de soarta specificului românesc. Sunt greşeli pe care nu le vom mai repta şi ale căror învăţuturi, nu le-am uitat.

VINTILA F. PANTAZOPOL

O nouă conducere la Camera de muncă

Ministerul muncii a numit la Camera de muncă din Bucureşti, o nouă conducere, cu gândul, fără îndoială, de a da o altă îndrumare acestei instituţii.

Era şi timpul.

Camerele de muncă nu mai împlinesc astăzi rolul visat de întemeetorul lor, mărginindu-se numai la calificarea muncitorilor.

De aceia, noua conducere a ministerului muncii are datoria să examineze această situaţiune, avizând la măsuri de imediată îndreptare.

Cu rolul şters de astăzi, camerele de muncă nu au raţiunea de a mai exista.

Să redăm camerelor de muncă atribuţiunile la care au dreptul, prin munca lor.

Altfel...

Spre o mai bună aşezare a industriilor in Basarabia

III

de ORESTE A. ANASTASIU
Dr. în şt. econ. al Univ. Munchen

S'a afirmat cu dreptate că viaţa economică din Basarabia este în bună parte în *funcţiune de modernizarea şi înmulţirea şoselelor*. Noi adăogăm că este în funcţiune şi de dragarea lungilor căi navigabile care înconjoară întreg mijlocul şi sudul Basarabiei.

In ce priveşte modernizarea şoselelor, s'a uitat că pentru realizarea ei este necesar mult ciment. Căci o şosea modernă şi statornică, trebue aşternută pe un strat de beton, iar podeţele şi bornele trebuesc făcute toate de beton. *Or, în întreaga Basarabie nu e nici o fabrică de ciment, deşi materia primă principală — piatra calcaroasă, — este în nordul provinciei de o abundenţă şi de o calitate superioară, care poate fi comparată numai cu aceea din regiunea Turdei.*

Din aceiaşi piatră albă basarabeană din care domnii Moldovei au clădit nemuritoare Cetăţi Albe, cată să durăm noi — după ce transformarăm piatra în ciment — nemuritoare şosele betonate necesare atât pentru traficul gospodăresc cât şi pentru veghea ostăşească a hotarelor.

Pe malul Prutului un masiv foarte bogat de calcar se găseşte în jud. Bălţi, dela Viişoara şi Cubani spre Braniştea, — în dreptul Ştefăneştilor — formând stânci pe aproape întreg malul Prutului, până la Lipcani. Masivul se prelungeşte apoi în jud. Soroca până la malul Nistrului, la Otaci şi Arioneşti.

Masive mai mici, dar totuşi importante, sunt şi mai la sud, anume pe malul Prutului, în dreptul Huşilor, la Mingir şi Regina Maria. Iar pe malul Nistrului, între Tighina şi Serpeni, precum şi mai sus dealungul fluviului, între Mârzeşti şi Văscăuţi.

In cel puţin două din aceste localităţi, una aşezată pe Prut şi altele pe Nistru, ar trebui înfiinţate fabrici de ciment. Huila de Banat necesare lor ar urma să fie urcată cu şlepurile în sus pe Prut şi pe Nistru. Odată încărcate la Drencova, din minele vecine cu Dunărea, ea ar urma să fie descărcată tocmai în susul celor 2 mari râuri.

Aci trebue să facem o revenire la spusele noastre anterioare. Am afirmat că o navigaţie modernă nu-şi poate menţine rentabilitatea numai prin transporturi de cereale — care au adesea un caracter sezonier. Ci are nevoie şi de transporturi de produse miniere sau industriale masive. Dovada o face descreşterea navigaţiei pe Prut în interval de 16 ani.

Anul	Tone mărfuri
1923	68.180
1924	49.950
1925	11.570
1926	37.570[1])
1931	13.540
1932	15.347
1933	15.461
1934	6.087
1935	1.225
1936	5.235
1937	2.721
1938	1.962

Aşa dar, navigaţia pe Prut, în interval de 16 ani a devenit cca. de 34 ori mai mică. Ştiut fiind că transportul de cereale cu şlepurile e mai ieftin decât cu căile ferate, care să fie explicaţia acestei imense descreşteri?

In primul rând proprietatea rurală fărâmiţându-se, mai întâi prin expropriere, apoi prin împărţirea între fii, partizile de cereale au devenit din ce în ce mai mici, iar colectarea lor din ce în ce mai anevoioasă. Apoi în anii de recoltă slabă (de ex. 1934 şi 1935), şlepurile neavând de încărcat alternativ şi alte produse — combustibil, ciment, ipsos sau piatră de var — rentabilitatea deplasării lor în susul Prutului descreşte.

Deşi sesizat de micşorarea numărului transporturilor, ministerul de comunicaţii nu s'a descurajat. Ba în loc să micşoreze cheltuelile pentru dragarea şi întreţinerea şenalului navigabil al Prutului, le-a mărit.

Astfel, pentru cei 450 km. cale navigabilă dintre Reni şi Sculeni, pe când cheltuielile de materiale în 1925 au fost de numai 644.585 lei, iar în 1926 de numai 412.415 lei, în 1936/337 au fost mărite la 1.339.685, iar în 1939/40 la 1.909.113 adică aproape 2 milioane. Acest plus de cheltuieli de întreţinere nu a reuşit totuşi să reînsufleţească navigaţia pe Prut.

Altfel ar fi fost dacă la menţinerea sau chiar creşterea navigaţiei pe Prut ar fi interesată şi o industrie puternică a cimentului, sau a altor preţioase derivate din piarta de var, precum carbidul — din care prin oxigenare se obţine alcool. Apoi a cianamidei de calciu, excelent îngrăşământ agricol — şi eventual a cauciucului artificial. Deasemeni dacă fabrici de săpun întrebuinţând ca materie primă sonitul, derivat al seminţei de floarea soarelui, ar alimenta şi ele aceeaşi navigaţiune.

Precum au observat mai de mult profesorii Simion Mehedinţi şi Vintilă Mihăilescu, la creşterea navigaţiunei pe Prut ar fi interesată şi Moldova din dreapta marelui râu, căci s'ar crea un adevărat *„bulevard al Moldovei"*.

D. inginer I. Andreiescu-Cale, în frumoasa sa lucrare *„Navigabilizarea râurilor noastre"* a mers mai departe. Anume a propus construirea unui baraj pe Prut, la ieşirea acestuia din defileul stâncos Lipcani-Ştefăneşti, adică la 560 km. în sus de Reni. Capacitatea barajului ar fi de 1.300.000 m. c., şi deci ar putea regula întrucâtva debitul Prutului. Totdeodată, ar permite creiarea la Ştefăneşti a unei uzine hidraulice de 12.600 Hp. Bun înţeles că această uzină ar alimenta cu electricitate fabricile de pe ambele maluri ale Prutului, precum şi oraşele Botoşani şi Bălţi. Ba ar permite şi navigaţiunea prin halaj, anume prin angrenarea şlepurilor de un lanţ cu mişcare continuă aşezat pe fundul albiei, sistem care accelerează foarte mult transporturile.

Acolo unde pentru beton nu va fi la îndemână pietriş, va trebui să se recurgă la sfărâmiţarea granitului. Căci pe malul Nistrului, la Cosăuţi, lângă Soroca, se găseşte un excelent granit. Transportul său s'ar putea face foarte uşor cu ajutorul navigaţiei pe Nistru — cu condiţia ca ambele maluri ale Nistrului să fie stăpânite sau controlate de România.

O fabrică de ciment aşezată pe Nistru la Tighina, la Rezina sau chiar Soroca, *ar uşura construirea de şosele betonate atât în partea de răsărit a Basarabiei, cât şi în Transnistria.* Dacă am obţine un control asupra acestui ţinut, ar trebui reluată navigaţia pe Nistru nu numai pentru cereale, dar şi pentru variatul material de construcţie necesar reconstrucţiei regiunilor devastate, precum şi unei colonizări interne metodic organizate. După 1918 navigaţia pe Nistru — acest fluviu mai lung decât Rinul şi decât Vistula — a fost părăsită. Acum 30—40 ani, după cum reiese dintr'un studiu al prof. Gheron Netta, se transportau totuşi circa 270.000 tone anual.

Dacă dragarea Prutului şi a Nistrului va fi organizată într'un sistem complet de dragare, care va cuprinde şi bălţile din sudul Basarabiei, atunci credem că cheltuielile ar fi repartizate pentru rezultate de mare anvergură. In tot cazul marile dar lăncedele lacuri Ialpugul şi Catalpugul, şi gârlele învecinate cu braţul Chilia, vor trebui asanate, atât pentru sănătatea localnicilor cât şi pentru înmulţirea peştelui. Această asanare ar permite ca *fabrici de conservare de peşte* să *fie aşezate şi la Vâlcov, Chilia Nouă sau Ismail.*

Sudul Basarabiei şi Delta Dunărei formează una din curiozităţile pline de pitoresc şi de original, ale Europei. Or, pentru a transforma aceste curiozităţi în bogăţie, sistemul navigabil al Deltei trebuie pus în legătură cu navigaţia Prutului şi Nistrului.

Căci dacă vom avea marinari numeroşi pe remorchere şi şalupe, ei se vor pune în anumite antimpuri, şi în slujba pescuitului motorizat, şi se vor afirma şi pe marea cea mare. Şi atunci fabricele de conserve de felul aceleia dela Cetatea Albă se vor înmulţi.

Intâmplări din Capitală

Incercare de sinucidere

Aseară pela ora 10, tânărul Nicolae Negrilă, în vârstă de 28 ani, mecanic, domiciliat în str. Aurel Haţianoff 17, în timp ce se afla în piaţa de zarzavat din parcul Rahova, a încercat să se sinucidă, tăindu-şi beregata cu un briceag, nu însă grav. Motivul gestului disperat se datorează faptului că, fiind îndrăgostit de o tânără din cartier şi voind a se căsători cu ea, — părinţii acesteia se opun.

Cu o maşină de piaţă, sinucigaşul a fost adus la sediul „Salvării", unde internul-şef Pascu i-a dat îngrijirile necesare, cosându-i rana şi pansându-l, după care a fost lăsat liber.

Rănit cu cuţitul

Tânărul Victor Drăcea, în etate de 24 ani, lăcătuş, domiciliat în str. Baicului III, 17, a reclamat circumscripţiei 19 poliţieneşti, următoarele: Intâlnindu-se cu Petre Vlădulescu zis Salea, din str. Petrescu XI, nr. 37, — care nutrea împotriva lui o ură veche, — a fost rănit de acesta cu un cuţit, în partea stângă a pieptului, în regiunea coastelor.

Rănitul a fost pansat la dispensarul „Marele Voevod Mihai" şi lăsat liber, rana neprezentând nicio gravitate.

Poliţia a luat măsurile necesare pentru arestarea agresorului, care, după săvârşirea acestei isprăvi, s'a făcut nevăzut.

Sinucidere

Eri dim. la ora 6, a fost găsită spânzurată, într'o magazie din curtea locuinţei sale, din şoseaua Vitan 234, femeea Petruţa Stănculescu, în vârstă de 60 ani. Cauza disperatului gest este o boală incurabilă, fapt ce a determinat-o să mai încerce odată să-şi pună capăt zilelor, tot prin spânzurare, însă a putut fi salvată la timp.

Din ordinul Parchetului, cadavrul sinucigaşei a fost transportat la „Institutul medico-legal".

Inecată

Poliţia oraşului Oltenţa a comunicat Prefecturii poliţiei Capitalei, faptul următor:

In ziua de 7 August, bătrâna Ioana Ioniţă Albu zisă Cocoş, în vârstă de 75 ani, — suferind de insuficienţă mintală, — ducându-se să se scalde în râul Argeş, a fost luată de curentul apei şi s'a înnecat.

Cadavrul a fost pescuit în ziua de 9 August, la ora 6 după amiază şi adus la morga spitalului din Oltenţa, fiind apoi predat familiei spre a fi înmormântat.

Şezătoarea dela spitalul Nr. 354

Ostaşii răniţi internaţi în Spitalul Nr. 354 dela Seminarul Central au dat eri o şezătoare la care au participat: d-na şi d. medic maior rez. dr. State Drăgănescu, şeful spitalului, d-nele Bungeţeanu, Mureşanu, Iamandi şi Ionescu, din partea Crucii Roşii, d. col. rez. dr. Mihăilescu, pr. Mureşanu, preot Partenie, slt. rez. dr. Teodoru, d-nele şi d-rele infirmiere ale spitalului, ostaşii internaţi şi rudele venite spre a-i vedea.

Programul a cuprins recitări, anecdote, cântece şi o scenetă şi a fost executat de o echipă de ostaşi mai uşor răniţi în frunte cu: plut. Trifu şi Olaru, serg. Marinică, sold. Bălănoiu, etc.

[1]) Pe primii patru ani datele sunt luate după excelenta lucrare a d-lui ing. Andriescu Cale: „Navigabilizarea râurilor noastre şi în special a Prutului", Iaşi 1934.

Restul cifrelor e luat după Anuarul Statistic al României.

A căzut eroic şeful promoţiei...

De câteva zile o promoţie de ofiţeri e tristă şi cernită, dar şi mândră în acelaş timp, căci şeful ei de promoţie, camaradul cel mai drag, cel mai reprezentativ şi demn de acest titlu, a fost la înălţimea nădejdilor ei.

Nu se putea altfel.

Această îmbinare fericită, armonia care se realizase între militarul cu vocaţie, omul de litere şi cel de ştiinţe, dăduse acest exemplar unic, care a fost locotenentul Luncaşu Ştefan.

La începutul lunei Iunie, s'a despărţit de pe băncile celei mai înalte şcoli militare, cu sufletul clocotind de dor şi nerăbdare, să şteargă greul care apăsa Ţara şi Armata.

Fiecare se simţea în vină.

Pata acestei promoţii, o şterge însuşi şeful ei, cu sângele lui.

Acest caracter nu făcea lucrurile pe jumătate.

Tânărul cu trupul plăpând, însă cu ochii aceia mari, aprinşi de o flacără ce o simţeai imediat, era de o energie fără seamăn.

Aşa se explică viaţa lui ce n'a cunoscut înfrângerea.

Moartea eroului Locot. Luncaşu Ştefan, ne cerneşte sufletele; trebue însă să ne îndârjească şi mai mult şi să jurăm, că în momente identice, nu trebue să cunoaştem decât izbânda.

UN CAMARAD

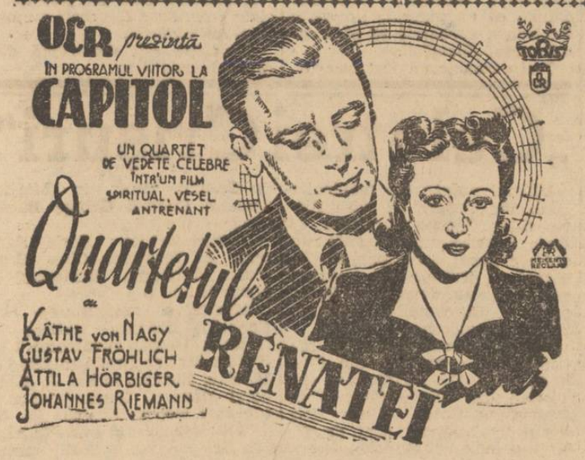

AZI şi în fiecare seară ora 8
Cel mai vesel spectacol din Capitală
FETIŢA TA
cu cel mai strălucit ansamblu de comedie: V. Maximilian, Vasiliu Birlic, Nora Piacentini, Silvia Fulda, Ion Talianu, Nicu Iescu - Buzău şi Mişu Fotino
Direcţia de scenă Sică Alexandrescu
TEATRUL COMEDIA DE VARA
Director Vasiliu Birlic—Tel. 4.71.71

„Ia spune-mi, dragă, ce e cu nevasta-ta, care era întotdeauna atât de amabilă şi bine dispusă de a devenit de un timp încoace aşa de posomorâtă?"

„— Nu e mirare, zău, că nu-i mai arde de glumă. Iţi dai tu seama ce înseamnă să suferi de hemoroizi?"

„— Mie îmi spui? Sunt Stan păţitul. Doctorul a vindecat-o repede pe baba mea cu Posterisan. Ascultă ce-ţi spun eu, e o doctorie minunată, ar trebui s'o încerce şi nevasta ta".

De vânzare la toate farmaciile.

Per gli Italiani

1 connazionali sono invitati ad intervenire al ricevimento in onore dei nostri aviatori che avrà luogo Lunedì 11 Agosto 1941 alle ore 18.00 (6 p. m.) alla Casa del Fascio.

617

Căutăm doi vânzători
cu practică în librărie.
Oferte cu acte în regulă la Libraria Universul până la 18 August.

Munca de folos obştesc in com. Tamaşi-Ilfov

Elevii şi elevele de curs secundar din această comună, sub îndrumarea d-lui Dumitru N. Patriciu, directorul şcoalei primare şi a d-nei Ioana Patriciu învăţătoare desfăşoară, cu mult entuziasm, o activitate rodnică în folosul locuitorilor mobilizaţi.

Constituiţi în echipe de lucru aceşti harnici elevi, au executat diferite munci pe ogoare, iar în prezent lucrează la maşina de treerat, dând timp locuitorilor să întoarcă miriştile.

Ca o încununare a activităţii lor şi pentru o frumoasă amintire de mai târziu, în ziua de 3 August crt. elevii au botezat un copil al săteanului mobilizat Lazăr M. Stoica din satul Tamaşi.

Au oferit frumoase daruri, atât d-nii învăţători cât şi elevii: Dulgheru Valeria cl. VIII lic. ind. „Gh. Chiţu", Georgescu Sofia cl. VII, Stănescu Maria cl. VIII, Niculae Valeria cl. III, dela lic. ind. nr. 4 Buc. Georgescu Florica cl. V lic. comerc. „Regina Elisabeta", Marin Niculina cl. VII lic. ind. „Elena Doamna", Anăstăsiu Mircea cl. VI lic. Buftea, Angelescu Octavian cl. VIII, lic. băeţi Vaslui, Firţulescu Alex. cl. VII şc. normală Buzău, D-tru P. Stere cl. IV şc. agric. Cocioc şi Corpaci I. Pavel cl. III lic. „Spiru Haret".

In acelaş timp, elevii au colectat o frumoasă sumă pentru „darul ostaşului".

PRIMARIA ORAŞULUI CÂMPINA
— Serviciul Administrativ —
Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că în ziua de 20 August 1941, orele 10 dimineaţa, se va ţine licitaţie publică prin oferte închise şi sigilate, în localul Primăriei oraşului Câmpina, pentru lucrările de completare la Gimnaziul Industrial de băeţi din Câmpina, în valoare de 174.000 (una sută şapte zeci şi patru mii) lei conform devizului.

Concurenţii vor prezenta la licitaţie oferte închise şi sigilate precum şi garanţia de 5% din valoarea lucrărilor în numerar sau efecte de Stat.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu prevederile Decretului-Lege publicat în Monitorul Oficial No. 21 din 26 Ianuarie 1940.

Caetul de sarcini şi devizul lucrărilor se pot consulta în fiecare zi, în orele de biurou, la Biroul Registraturei primăriei.

Cheltuelile de publicitate vor fi suportate de adjudecatar.

Primar,
Avocat Petre I. Vrăbiescu
Secretar,
Alexandru Rădulescu
No. 4139 din 1941, August 4.

2

SFOARA
DE HARTIE
rezistentă, calitate superioară
320 metri lungime la un Kgr. pentru orice întrebuinţare
Livrează din depozit la preţ convenabil
SULCOP S.A.R.
BUCUREŞTI,
Bd. Regele Albert I Nr. 35
Telefon 3.79.52

1

Pentru comercianţii de cereale şi industriile cari prelucrează sau transformă cerealele

Se aduce la cunoştinţă că termenul pentru depunerea cererilor de autorizaţie de către:

a) — comercianţii de cereale,

b) — morile şi industriile cari prelucrează sau transformă cereale, prevăzute în decizia nr. 389 publicată în „Monitorul Oficial" nr. 177 din 29 Iulie 1941 şi în decizia nr. 395 publicată în „Monitorul Oficial" nr. 184 din 6 August 1941 se prelungeşte până în ziua de 23 August 1941 inclusiv.

Aceia cari nu pot depune actele ce trebue să însoţească cererile, vor arăta unde se găsesc aceste acte şi motivul pentru care nu le pot depune.

Evreii din Iaşi

au fost chemaţi la munca de folos obştesc

Iaşi, 6 August

Prefectura judeţului Iaşi a dat un comunicat prin care dispune, în baza decretului lege din 14 Iunie şi a ordinului Marelui Cartier General, că toţi evreii din cuprinsul Municipiului Iaşi de sex bărbătesc şi în vârstă de 18-60 de ani, ambele inclusiv, sunt obligaţi a presta munca de folos obştesc în serii de câte circa 15 zile fiecare, printr'o rotaţie deopotrivă pentru toţi.

In acest scop, toţi sunt datori să treacă pela circumscripţia poliţienească respectivă până la 15 August, cel mai târziu, pentru a se înscrie în tabele special întocmite, care vor servi ca bază în repartizarea, pe rotaţie, la această muncă.

Cu începere dela publicarea acestei ordonanţe, nimeni, persoană civilă sau militară, nu are voie să ridice pe evrei dela domiciliu, de pe străzi sau dela sediile ocupaţia lor, fără un ordin special eliberat de cercul de recrutare, singurul în drept a executa prin organele poliţieneşti chemarea evreilor la munca de folos obştesc.

Instituţiile militare, de stat, judeţ, municipiu sau comună, sunt invitate să formuleze cererile lor pentru obţinerea evreilor pentru munca de folos obştesc, arătând: numărul de cameni de care are nevoie, categoria (pe profesiuni şi meserii), data de când şi până când, localitatea unde va lucra şi persoana destinată a-i lua în primire.

Evreii care posedă ordine de rechiziţie eliberate de C. R. Iaşi, le vor prezenta la circumscripţiile poliţieneşti respective, cari au obligaţiunea de a lua act de aceasta şi a trece numărul şi instituţia în tabelul respectiv.

Evreii cari cad în prevederile acestei publicaţii şi sunt bolnavi sau infirmi, vor face dovada infirmităţii lor la cercul de recrutare, unde vor fi consultaţi de către o comisiune.

Acei cari au prestat munca, sau cari se găsesc în curs de executarea ei, vor primi dela cercul de recrutare câte o adeverinţă, care le va servi la justificarea muncii de folos obştesc. Dovezile se vor elibera însă numai pe baza comunicărilor oficiale făcute de instituţiile respective, arătându-se numărul de zile prestat de fiecare evreu.

Cei ce se vor sustrage dela executarea acestor dispoziţiuni, neputând justifica cu nimic executarea vreunei categorii de muncă de folos obştesc, cu ocazia raziilor ce se vor face, vor suferi rigorile legii.

Abaterile dela prescripţiunile acestui comunicat şi mai ales dela regulamentul asupra decretului lege relativ la statutul militar al evreilor, se judecă şi se pedepsesc potrivit dispoziţiunilor prevăzute în codul justiţiei militare sau în orice alte legi speciale aplicabile militarilor.

Astă seară la ora 8
TEATRUL REGINA MARIA
Compania ALB ŞI NEGRU
Telefon 3.98.48
Fomidabilul succes al stagiunei
O SOACRĂ FRUMOASĂ
Comedie muzicală de mare montare. Balete. Orchestra Dinu Şerbănescu. Melodii